

2). Историята на гр. Сливенъ тръба да бъде написана до 1 януари 1907 г., къмъ която дата ще се приематъ трудоветъ на онѣзи списатели — историци, които биха пожелали да взематъ участие въ конкурса.

3). Приготвенитъ съчинения, неподписани тръба да се изпратятъ до 31 декември 1906 год., на прѣдседателя на комитета въ ст. София — г-нъ д-ръ Добри Минковъ, прокуроръ при Върховния касационенъ съдъ — въ запечатани пликове. Тѣ тръба да носятъ извѣстно мото и да се придружаватъ отъ по единъ запечатанъ пликъ, на който, отвѣнъ, да е написано мотото, съ което е означено съчинението, а вътре — да е вложена бѣлѣжка съ името и адреса на автора.

Запечатанитъ пликове съ името и адреса на авторитъ се отварятъ, само слѣдъ като бѫдатъ прѣцѣнени прѣдставенитъ съчинения отъ комитета.

Забѣлѣжка. Прѣдставенитъ трудове тръба да бѫдатъ безъ по-менатитъ въ конспекта карти, планове, чертежи, фотографически снимки, портрети и пр., които ще се изработятъ съ грижитъ на комитета и ще бѫдатъ приложени на съответнитъ имъ мѣста въ най-доброто наградено съчинение при напечатването му.

4). Прѣдставенитъ съчинения се разглеждатъ, съгласно § 4 отъ устава на комитета «Историята на гр. Сливенъ», отъ членоветъ на комитета, заедно съ двѣ вѣщи лица, по назначение отъ министерството на народното просвѣщение, най-късно до 1 май 1907 год., въ който денъ ще се провѣзгласи окончателно резултата на конкурса.

Забѣлѣжка. Въ денътъ на самото провѣзглясяване резултата на конкурса, могатъ да присѫтствуваатъ и лицата, които сѫ взели участие въ това историко-литературно състезание.

5). Авторътъ на признатото за най-добро съчинение ще получи първата конкурсна награда отъ **две хиляди и петстотинъ (2500) лева**, а авторътъ на най-доброто слѣдъ него съчинение — втората конкурсна награда отъ **хиляда (1000) лева**.

Ненаграденитъ съчинения се възвръщатъ на авторитъ имъ. Обаче, нѣкои отъ тѣхъ могатъ да се откупятъ, по рѣшението на комитета.

Забѣлѣжка. Рѣшението на комитета по прѣцѣняването и награждаването на прѣдставенитъ съчинения, се обявява въ «Дѣржавенъ вѣстникъ», както и въ нѣкои отъ по-разпространенитѣ вѣстници.

6). Най-доброто наградено съчинение, прѣди напечатването му, може да бѫде прѣработено, ако комитетътъ намѣри това за нуждно, безъ да има право авторътъ да прѣдявява каквито и да било претенции по това: комитета става пъленъ ступанинъ на награденитъ и откупени съчинения.

7). За по-подробни свѣдѣнія по въпроса интересуващите се могатъ да се отнасятъ всѣкога до прѣдседателя на комитета въ ст. София — г-нъ д-ръ Добри Минковъ.